

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

29. 04. 2024 - 05. 05. 2024

motto týdne:

„ Bohu na vás záleží.“

PONDĚLÍ 29. 04. svátek sv. Kateřiny Sienské panny a učitelky církve

Mt 11,25-30; Žl 115,1-2.3-4.15-16 Komentář: **1 Jan 1,5 – 2,2**

Spolupatronka Evropy, která dokázala usmiřovat. Takové osobnosti potřebujeme i dnes. Kéž nás její příklad inspiruje k větší spoluodpovědnosti za církve v Evropě.

ÚTERÝ 30. 04. sv. Zikmunda, mučedníka

Sk 14,19-28; Žl 145,10-11.12-13ab.21 Komentář: **Jan 14,27-31a**

Slova, která slyšíme při eucharistické oběti. Pokoj a mír, uklidnění, jaké nemůže dát tento svět. Chci jej ve svém srdci pěstovat a kultivovat?

STŘEDA 01. 05. sv. Josefa, Dělníka

Jan 15,1-8; Žl 122,1-2.3-4a.4b-5 Komentář: **Sk 15,1-6**

Evangelium nezná hranice. Proto se Pavel „úporně pře“, proto se apoštolové scházejí se staršími. Dokážeme i dnes vést dialog, nastoupit synodní cestu?

ČTVRTEK 02. 05. památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve

Sk 15,7-21; Žl 96,1-2a.2b-3.10 Komentář: **Jan 15,9-11**

Láska k Bohu mě neomezuje, naopak, vede mě k plné radosti! Křesťanství úzkostné a bez úsměvu nikam nevede.

PÁTEK 03. 05. svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů

1 Kor 15,1-8; Žl 19,2-3.4-5 Komentář: **Jan 14,6-14**

Otázky apoštolů svědčí o tom, jak Krista před jeho zmrtvýchvstáním nechápali. Jeho odpovědi však byly pro jejich další život určující. Právě s pomocí církve a nástupců apoštolů bych měl Ježíšova slova chápat tak, aby pro mě byl opravdu Cestou!

SOBOTA 04. 05. sv. Floriána, mučedníka, patrona hasičů

Jan 15,18-21; Žl 100,1-2.3.5 Komentář: **Sk 16,1-10**

Skrze neúspěchy v Malé Asii k nové ofenzívě do Makedonie, a tím do Evropy! I dnes se evangelium a církve šíří na nová území, když je v těch „starých“ odmítáno. Právě v tomto pohybu je jeho život!

6. neděle velikonoční - Cyklus B - 05. 05. 2024

Liturgie velikonočních nedělí začala směřovat k tématu svatodušních svátků, ve čtvrtek budeme slavit slavnost Nanebevstoupení Páně... Dar Ducha svatého by tak mohl být impulzem k rozjímání nad texty této neděle. Ale ještě cennější může

být setrvání nad nesmírnou láskou, kterou musí mít Bůh, když nám svého Ducha sesílá.

1. ČTENÍ

Čteme úryvek z dlouhého bloku věnovaného křtu pohanského vojáka Kornélia (Sk 9,32 – 11,18); text řeší otázku, zda mohou být pokřtěni i pohané. Výběr veršů zachycuje dar Ducha svatého, který je setníkovi a jeho lidem dán. Klíčové ovšem je, že se tak stane ještě dříve, než jsou pokřtěni. To zboří poslední Petrovu pochybnost o křtu pohanů!

Sk 10,25-26.34-35.44-48

Když Petr přišel do Césareje, Kornélius mu šel vstříc a padl mu v hluboké úctě k nohám. Ale Petr ho zvedl se slovy: „Vstaň! Vždyť i já jsem jen člověk.“ Tu se Petr ujal slova a promluvil: „Teď opravdu chápu, že Bůh nikomu nestrání, ale v každém národě je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné.“ Když ještě Petr mluvil, sestoupil Duch svatý na všechny, kdo tu řeč poslouchali. A žasli věřící obrácení ze židovství, kteří přišli s Petrem, že i na pohany byl vylit dar Ducha svatého. Slyšeli totiž, jak mluví cizími jazyky a velebí Boha. Tehdy Petr řekl: „Může někdo odpírat křestní vodu těm, kteří jako my přijali Ducha svatého?“ Pak rozkázal, aby je pokřtili ve jménu Ježíše Krista. Potom ho prosili, aby u nich zůstal ještě několik dní.

ŽALM 98

Žalm odpovídá na první čtení: i vzdálené „končiny“ země (tedy nejposlednější pohané) poznaly spásu. To je důvod ke chvále!

Odpověď: Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů. Nebo: Aleluja.

Zpívejte Hospodinu píseň novou, – nebot' učinil podivuhodné věci.

– Vítězství je dílem jeho pravice, – jeho svatého ramene.

Hospodin uvedl ve známost svou spásu, – před zraky pohanů zjevil svou spravedlnost. – Rozpomenul se na svou dobrotu a věrnost – Izraelovu domu. Všechny končiny země uzřely – spásu našeho Boha. – Jásejte Hospodinu, všechny země, – radujte se, plesejte a hrejte!

2. ČTENÍ

Jan zřejmě chce uchránit komunitu křesťanů před působením falešných hlasatelů a před vzájemnými rozbroji. Společenství s Bohem a s ostatními křesťany je jeden celek a nelze je oddělit. Jan tím nastiňuje, kým Bůh je.

1 Jan 4,7-10

Milování, milujme se navzájem, protože láska je z Boha, a každý, kdo miluje, je zrozen z Boha a poznává Boha. Kdo nemiluje, Boha nepoznal, protože Bůh

je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jednorozeného Syna, abychom měli život skrze něho. V tom záleží láska: ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy.

EVANGELIUM

Navazujeme na minulou neděli. Ocitáme se při poslední večeři. Ježíš vysvětluje v dlouhé řeči, že jeho odchod neznamena opuštění učedníků, ale budou moci žít z Ducha svatého. Nyní se hlavní důraz posouvá na „milovat“.

Jan 15,9-17

Ježíš řekl svým učedníkům: „Jako Otec miloval mne, tak já jsem miloval vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li moje přikázání, zůstanete v mé lásce, jako jsem já zachovával přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce.

To jsem k vám mluvil, aby moje radost byla ve vás a aby se vaše radost naplnila. To je mé přikázání: Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život.

Vy jste moji přátelé, když děláte, co já vám ukládám. Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co dělá jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, protože vám jsem oznámil všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a určil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek a váš užitek aby byl trvalý. Potom vám Otec dá všechno, oč ho budete prosit ve jménu mém. To vám přikazuji: Milujte se navzájem!“

K ZAMYŠLENÍ

Není v Bibli tolik míst, kde by se napřímo psalo o tom, jak moc Bůh miluje svůj lid. O to cennější jsou úryvky, ze kterých to jasně plyne. Takovým je i dnešní evangelium. Ježíš miluje své učedníky, jako jeho miluje Bůh Otec. Není větší lásky než mezi Bohem Otcem a Synem! Ba dokonce jsme podle evangelia Kristovou radostí! Jestliže za nás položil život, prokázal nám tu největší lásku. Z řečeného plyne, že máme co do činění s nesmírnou Boží láskou! Možná by stálo za to alespoň chvíli setrvat nad tímto jedinečným faktem.

sv. Angel, kněz, řeholník a mučedník OCarm Pocházel z Jeruzaléma. V 18 letech se s bratrem rozhodli připojit k poustevníkům na hoře Karmel. Angel se stal knězem a asi kolem r. 1220 donesl do Říma ke schválení řádová pravidla. Pak působil na Sicílii v městě Licata, kde se stal obětí zvěle jednoho šlechtice působícího veřejné pohoršení. Usmrcen byl ve 40 letech. Za hlasatele evangelia se pomodlím růženec a ponesu trpělivě všechny těžkosti dnešního dne. Bože, Tys povolal svatého Angela, aby následoval Tvého Syna v jeho chudobě a pokoře; svým kázáním i příkladem sloužil Tvé církvi a svá slova dosvědčil obětí svého života; prosíme Tě dej i nám sílu, abychom životem vydávali svědectví Tvé

pravdě. Skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen